

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
23. juni 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-329/16	Syndicat national de l'industrie des technologies médicales et Philips France Skal [Rådets] direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 [om medicinsk udstyr (EFT 1993, L 169, s. 1)] fortolkes således, at en software, der har til formål at tilbyde receptudstedere i byerne, ved sundhedsinstitutioner eller ved medicinsk-sociale institutioner støtte til at udskrive recepter på lægemidler for at forbedre sikkerheden ved receptudskrivningen, lette arbejdet for receptudskriveren, fremme receptens forenelighed med de nationale lovkrav og mindske udgifterne til en kvalitetsmæssigt ensartet behandling, udgør medicinsk udstyr som omhandlet i dette direktiv, når denne software besidder mindst en funktion, der gør det muligt at anvende en patients data med henblik på at hjælpe patientens læge med at udfærdige vedkommendes recept, bl.a. ved at afsløre kontraindikationer, interaktion med andre lægemidler og overdoseringer, men softwaren ikke selv har en	Lægemiddelstyrelsen	GA	28.06.17

	virkning i eller på det menneskelige legeme?			
C-436/16	<p>Leventis et Vafeias</p> <p>Sagen vedrører: Omfatter en aftale om værneting, som indgås af selskaber i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001, og som i den konkrete situation er indeholdt i det privat oprettede dokument af 14. november 2007, der blev underskrevet af det første og det andet kassationsindstævnte selskab – hvis artikel 10 fastlægger, at »herværende aftale reguleres af engelsk lovgivning og omfattes af de engelske retters kompetencer, idet enhver tvist som følge af eller i anledning af aftalen alene skal afgøres af den højeste ret (High Court) i England og Wales« – for så vidt angår handlinger og undladelser udvist af organer i det andet kassationsindstævnte selskab, som repræsenterer og tegner selskabet i henhold til artikel 71 i Astiko Kodika, også de ansvarlige personer, som har handlet ved udøvelse af deres opgaver, og som i henhold til den nævnte artikel, sammenholdt med artikel 926 i Astiko Kodika, hæfter solidarisk med selskabet som juridisk person?</p>	Justitsministeriet	Dom	28.06.17
C-226/16	<p>Eni e.a.</p> <p>– Skal artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører yderligere forpligtelser ved at lade kunder, der ikke er nævnt i samme forordnings artikel 2, stk. 1, være omfattet af »de beskyttede kunder«, hvis forbrug bidrager til at definere rækkevidden af den lagringspligt, der har til formål at sikre kontinuiteten i forsyningen? – Skal artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat pålægger naturgasleverandører krav vedrørende den lagrede gasmængde, udtrækningskapaciteten og den lagringskapacitet, der er erhvervet for de rettigheder, der svarer til størrelsen af det lager, der skal holdes på denne medlemsstats område, når det i denne bestemmelse samtidig foreskrives, at ministeren i forbindelse med vurderingen af en leverandørs lagringskapacitet skal tage hensyn til de andre reguleringsinstrumenter, som den pågældende råder over?</p>	Energistyrelsen	GA	29.06.17
C-383/16	<p>Vion Livestock</p> <p>1. Skal artikel 5, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter (forordning nr. 1/2005) sammenholdt med bestemmelserne vedrørende logbogen i bilag II til denne forordning fortolkes således, at de omfatter den forpligtelse for organisatoren af forsendelsen og/eller brugeren, at de ved forsendelse af dyr til et tredjeland skal føre logbogen helt frem til bestemmelsesstedet i dette</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen	GA	29.06.17

	<p>tredjeland? 2. Skal artikel 5 og 7 i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport (forordning nr. 817/2010) sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt logbogen ikke er ført helt frem til bestemmelsesstedet i tredjelandet, fordi transportvirksomheden har opfyldt sin pligt til at give logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet i henhold til punkt 7 i bilag II til forordning nr. 1/2005? 3. Skal artikel 5 og 7 i forordning nr. 817/2010 sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt eksportøren ikke kan godtgøre, at forskrifterne i forordning nr. 1/2005 er opfyldt i en situation, hvor dyrlægen inden for rammerne af den kontrol, han i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 817/2010 skal gennemføre i tredjelandet, ikke kan efterprøve, om ruteplansoptegnelserne (logbogen) er tilfredsstillende, dvs. om bestemmelserne i forordning nr. 1/2005 er overholdt (og han følgelig heller ikke kan bekræfte, at kontrolresultatet er tilfredsstillende), fordi transportvirksomheden har givet logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet?</p>			
T-27/16	<p>Det Forenede Kongerige mod Kommissionen Påstande: — Artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 (1), hvorved det bl.a. blev fastslået, at en del af landbrugsudgifterne vedrørende beregningen af værdien af den afsatte produktion, som Storbritannien havde erklæret, var blevet afholdt i strid med EU-retten og ikke kan finansieres af EGFL og ELFUL, hvilket førte til en samlet finansiell korrektion på 1 849 194,86 EUR, annulleres delvist. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	29.06.17
C-320/16	<p>Uber France Indfører artikel L3124-13 i code des transports (lov om transport), der er indført ved lov nr. 2014-1104 af 1. oktober 2014 om taxikørsel og chaufførtransport, en ny teknisk og indirekte forskrift, der vedrører en eller flere tjenester i informationsområdet som omhandlet i direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998, hvorefter det er krav, at der skal gives forudgående meddelelse om en sådan forskrift til Europa-Kommissionen i henhold til dette direktivs artikel 8, eller er den nævnte forskrift omfattet af direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser, hvorefter dette direktiv i henhold til artikel 2, litra d), ikke omfatter transportvirksomhed?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	04.07.17
C-190/16	<p>Fries Sagen vedrører: 1. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med</p>	Beskæftigelsesministeriet Transport-, Bygnings-	Dom	05.07.17

	<p>forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i chartrets artikel 21, stk. 1? 2. Er FCL.065, litra b), i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 forenelig med chartrets artikel 15, stk. 1, hvorefter enhver har ret til at arbejde og til at udøve et frit valgt eller accepteret erhverv? 3. Såfremt det første og andet spørgsmål besvares bekræftende: a) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011 ligeledes såkaldt tomme flyvninger, som foretages som led i et luftfartselskabs erhvervsvirksomhed, og på hvilke der hverken transporteres passagerer, gods eller post? b) Omfatter begrebet »erhvervsmæssig lufttransport« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i henholdsvis FCL.065, litra b), og FCL.010 i bilag I til forordning (EU) nr. 1178/2011, uddannelse og eksaminationer, hvorunder den 65-årige pilot opholder sig i flyets cockpit som ikke-flyvende medlem af besætningen?</p>	og Boligministeriet		
C-224/16	<p>AEBTRI</p> <p>1) Har Den Europæiske Unions Domstol for at undgå modstridende retsafgørelser kompetence til at fortolke toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-Convention) af 14. november 1975, som De Europæiske Fællesskaber har tiltrådt med Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78, på en for medlemsstaternes domstole bindende måde, når det drejer sig om denne konventions artikel 8 og artikel 11, med henblik på at bedømme, om der foreligger hæftelse for den garanterende organisation, som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (gennemførelsesforordningen til toldkodeksen)? 2) Tillader fortolkningen af artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen sammenholdt med TIR-konventionens artikel 8, stk. 7, (nu artikel 11, stk. 2) og de tilhørende forklarende bemærkninger at lægge til grund, at toldmyndighederne i en sag som den foreliggende, når de i TIRkonventionens artikel 8, stk. 1 og 2, nævnte beløb er forfaldne, så vidt muligt skal forlange dem indriet af indehaveren af TIR-carnetet, som skylder disse beløb direkte, før de retter krav mod den garanterende organisation? 3) Kan det lægges til grund, at den modtager, som har erhvervet en vare eller har den i sin besiddelse, om hvilken det vides, at den er transporteret med TIR-carnet, og for hvilken det ikke er konstateret, at den er frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, alene på grundlag af disse omstændigheder er den person, som burde have vidst, at varen var unddraget toldtilsyn, og skal den pågældende anses for solidarisk hæftende debitor som omhandlet i artikel 203, stk. 3, tredje led,</p>	SKAT	GA	05.07.17

	sammenholdt med artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks? 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er toldmyndighedernes passivitet med hensyn til at forlange betaling af toldskylden af denne modtager til hinder for, at den garanterende organisations ansvar i henhold til TIR-konventionens artikel 1, nr. 16) – som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen – indtræder?			
C-650/15 P	Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) og SNF SAS mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (appel) Påstande: — Rettens dom i sag T-268/10 RENV ophæves. — Den anfægtede retsakt annulleres. — Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål. — ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	06.07.17
C-139/16	Moreno Marín e.a. Sagen vedrører: 1. Kan anvendelsen af et tegn, der henviser til en vares eller tjenesteydelses kendetegn, der består i, at varen eller tjenesteydelsen findes i rigelige mængder på et og samme sted med en høj grad af værdi og kvalitet, være omfattet af forbuddene i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/95? 2. Kan et tegn af denne beskaffenhed anses for at være et tegn vedrørende geografisk oprindelse, for så vidt som varen eller tjenesteydelsen altid er koncentreret inden for et bestemt fysisk område?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	06.07.17
C-290/16	Air Berlin 1. Skal bestemmelsen i artikel 23, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 1008/2008/EF fortolkes således, at luftfartsselskaber skal angive de i litra b), c) og d) nævnte skatter, lufthavnsafgifter og andre afgifter, tillæg eller gebyrer ved offentliggørelsen af deres flybilletpriser i den faktiske størrelse og derfor ikke må inddrage dem delvis i deres flybilletpriser i henhold til denne bestemmelses litra a)? 2. Skal bestemmelsen i artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 1008/2008/EF fortolkes således, at den er til hinder for at anvende en national bestemmelse om almindelige forretningsbetingelser, som er baseret på EU-retten, og hvorefter der af kunder, som ikke har benyttet en flybillet eller har afbestilt den, ikke må opkræves et særskilt ekspeditionsgebyr herfor?	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	06.07.17
C-304/16	American Express 1) Finder kravet i artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) nr. 2015/751 (herefter »IGF«), hvorefter en betalingskortordning med tre parter, der udsteder kortbaserede betalingsinstrumenter sammen med en partner under samme varemærke eller gennem en agent, anses for at være en betalingskortordning med fire parter, kun anvendelse,	Erhvervsministeriet Finanstilsynet	GA	06.07.17

	<p>for så vidt som denne co-brandingpartner eller agent handler som »udsteder« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 2, i og 29. betragtning til IGF (nemlig når partneren eller agenten har en aftale med betaleren i medfør af hvilken, vedkommende stiller et betalingsinstrument til rådighed med henblik på at initiere og behandle betalerens kortbaserede betalingstransaktioner)? 2) Hvis svaret på det første spørgsmål er »nej«, er IGF's artikel 1, stk. 5, og artikel 2, nr. 18), da ugyldige, for så vidt som de bestemmer, at sådanne ordninger anses for at være betalingskortordninger med fire parter, på grund af: a) en manglende begrundelse i overensstemmelse med artikel 296 TEUF b) åbenbart urigtigt skøn og/eller c) tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet?</p>			
T-215/15	<p>Azarov mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 62, s. 25), og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 62, s. 1) annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 2.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	07.07.17
T-157/15	<p>Estland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2015) 53 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1) annulleres, for så vidt som den vedrører Republikken Estland med et beløb på 691 746,53 EUR. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.07.17
C-60/15 P	<p>Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten den 11. december 2014 i sag T-476/12 ophæves. Der gives medhold i den i første instans nedlagte påstand om ugyldighed, hvorved Kommissionens afgørelse af 17. januar 2013 (sag GESTDEM nr. 3273/2012) erklæres ugyldig.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	13.07.17
C-433/15	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser, som den er pålagt ved de relevante bestemmelser i EU-retten for</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	13.07.17

	<p>de pågældende produktionsår, og nærmere bestemt i henhold til artikel 1 og 2 i forordning (EF) nr. 3950/1992 (1), artikel 4 i forordning (EF) nr. 1788/2003 (2), artikel 79, 80 og 83 i forordning (EF) 1234/2007 (3), samt hvad angår Kommissionens gennemførelsesbestemmelser, artikel 7 i forordning (EF) 536/1993 (4), artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1392/2001 (5), og endelig artikel 15 og 17 i forordning (EF) nr. 595/2004 (6), idet den har undladt at sikre, at den skyldige tillægsafgift for overskudsproduktionen i Italien i forhold til størrelsen af den nationale kvote fra det første produktionsår, hvor tillægsafgiften reelt blev pålagt i Italien (1995/1996), til det sidste produktionsår, hvor der i Italien blev foretaget overproduktion (2008/2009), rent faktisk blev opkrævet fra de enkelte producenter, der havde bidraget til hver produktionsoverskridelse, samt betalt i rette tid efter meddelelse om det skyldige beløb af køberen eller producenten i tilfælde af direkte salg, eller når de ikke blev betalt i rette tid, registreret og eventuelt krævet betalt af disse købere eller producenter.</p> <p>— b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-651/15 P	<p>Vecco m.fl. mod Europa- Kommissionen (appel) Påstande: —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanterne gives medhold.—Rettens dom i sag T-360/13 ophæves.—Der træffes afgørelse om realiteten vedrørende appellanternes påstand om annullation eller sagen hjemvises til Retten til afgørelse om realiteten vedrørende påstanden om annullation.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.07.17
C-89/16	<p>Szoja 1) Kan artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med retten til sociale sikringsydelse og sociale fordele, som fastlagt i artikel 34, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder, fortolkes uden at tage højde for uddybningen i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og dermed uden at kunne anvende proceduren i den nævnte forordnings artikel 16, således at arbejdstidens korte varighed [org. s. 2] eller arbejdstagerens begrænsede løn ikke påvirker fastlæggelsen af, hvilken national lovgivning der skal finde anvendelse i tilfælde af kumulation af lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed, dvs. at den nævnte artikel 14 i gennemførelsesforordningen ikke finder anvendelse på fortolkningen af artikel 13, stk. 3, i grundforordningen? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan den nationale ret da i</p>	Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	13.07.17

	<p>tilfælde af modstrid mellem to forordninger – dvs. grundforordningen og gennemførelsesforordningen, som i den foreliggende sag er henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger – i forbindelse med anvendelsen heraf vurdere forordningernes bestemmelser på grundlag af deres forrang, dvs. deres rang i EU-rettens hierarki? 3) Kan den fortolkning af grundforordningens bestemmelser, som Den Administrative Kommission har anlagt i medfør af grundforordningens artikel 72, opfattes som en bindende fortolkning fra en EU-institution, som den nationale ret ikke kan fravige, hvilket således hindrer forelæggelse af præjudicielle spørgsmål, eller udgør den alene en af de mulige fortolkninger af EU-retten, som den nationale ret skal vurdere som et af de elementer, hvorpå afgørelsen baseres?</p>			
C-129/16	<p>Túrkevei Tejtermelő Kft.</p> <p>1. Er artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og bestemmelserne i direktiv 2004/35/EF om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader til hinder for en national lovgivning, der går videre end princippet om, at forureneren betaler, idet den tillader den administrerende myndighed for miljøbeskyttelse specifikt at pålægge ejeren ansvaret for afhjælpning af miljøskaden, uden at det er nødvendigt først at påvise en årsagssammenhæng mellem den pågældendes (handelselskabets) adfærd og forureningen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og såfremt det, i betragtning af at der er tale om luftforurening, ikke er nødvendigt at afhjælpe miljøskaden, er det da berettiget at pålægge en luftkvalitetsbeskyttelsesbøde under påberåbelse af medlemsstaternes strengere lovgivning som fastsat i artikel 16 i direktiv 2004/35/EF og artikel 193 TEUF, eller kan denne strengere lovgivning heller ikke føre til pålæggelse af en bøde, der udelukkende sanktionerer ejeren, som ikke er ansvarlig for forureningen?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.07.17
C-193/16	<p>E</p> <p>Sagen vedrører: Udgør appellanten, som er idømt 12 års fængsel for gentagne seksualforbrydelser mod mindreårige, en reel og umiddelbar trussel for den offentlige sikkerhed i henhold til bestemmelserne i artikel 27[, stk. 1 og 2,] i direktiv 2004/38/EF, når der henses til, at han sidder i fængsel, og at han har afsonet seks år, hvorfor der resterer adskillige år, inden han kan blive løsladt?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	13.07.17
C-194/16	<p>Bolagsopplysningen et Ilsjan</p> <p>1. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.</p>	Justitsministeriet	GA	13.07.17

	<p>december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en person, hvis rettigheder er blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og gennem manglende fjernelse af kommentarer om vedkommende, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af de urigtige oplysninger og fjernelse af de kommentarer, som krænker vedkommendes rettigheder, ved retterne i enhver medlemsstat, på hvis område de på internettet offentliggjorte oplysninger er eller var, for så vidt angår den i denne medlemsstat opståede skade? 2. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at en juridisk person, hvis rettigheder [org. s. 2] hævdes at være blevet krænket ved offentliggørelse af urigtige oplysninger om vedkommende på internettet og ved undladelse af at fjerne kommentarer herom, kan anlægge sag med påstand om berigtigelse af oplysningerne, forpligtelse til at fjerne kommentarerne og erstatning for det økonomiske tab, der er lidt ved offentliggørelse af de urigtige oplysninger om vedkommende på internettet, for så vidt angår det samlede tab, som den pågældende juridiske person har lidt, gældende ved retterne i den stat, hvori centrum for denne persons interesser ligger? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at – det må antages, at centrum for en juridisk persons interesser og dermed det sted, hvor den pågældende juridiske persons tab er lidt, ligger i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, eller– der ved fastsættelsen af det sted, hvor den juridiske person har centrum for sine interesser og dermed det sted, hvor dens tab er lidt, skal tages hensyn til samtlige forhold, såsom den juridiske persons hjemsted og forretningssted, dens kunders hjemsted og den måde, hvorpå forretningerne indgås?</p>			
C-341/16	<p>Hanssen Beleggingen Omfatter begrebet »sager om registrering eller gyldighed af [...] varemærker« som omhandlet i artikel 22, nr. 4), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område også en sag anlagt mod den i Benelux-varemærkeregistret registrerede formelle indehaver af et Beneluxvaremærke med påstand om, at sagsøgte over for Benelux-varemærkekontoret skal afgive erklæring om, at sagsøgte ikke har ret til det pågældende varemærke og</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	13.07.17

	giver afkald på sin registrering som indehaver af varemærket?			
C-354/16	<p>Kleinsteuber</p> <p>1.a) Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig § 4, nr. 1) og 2), i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er vedlagt som bilag til direktiv 97/81 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, som ændret ved direktiv 98/23, samt artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis, der for så vidt angår beregning af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning sondrer mellem arbejdsindkomst under bidragsberegningensgrænsen for den lovbestemte pensionsforsikring og arbejdsindkomst over bidragsberegningensgrænsen (såkaldt »tvedelt pensionsberegningensformel«), og som herved ikke behandler indkomst fra deltidsbeskæftigelse således, at der først foretages en beregning af indkomsten ved en tilsvarende fuldtidsbeskæftigelse, på grundlag af hvilken der foretages en beregning af, hvilken del af denne der ligger henholdsvis over og under idragsberegningensgrænsen, hvorefter dette forhold overføres på den lavere indkomst fra deltidsbeskæftigelsen? Såfremt spørgsmål 1. a) besvares benægtende: b) Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig § 4, nr. 1) og 2), i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er vedlagt som bilag til direktiv 97/81 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, som ændret ved direktiv 98/23, samt artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis, der for så vidt angår beregning af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning sondrer mellem arbejdsindkomst under bidragsberegningensgrænsen for den lovbestemte pensionsforsikring, og arbejdsindkomst over bidragsberegningensgrænsen (såkaldt »tvedelt pensionsberegningensformel«), og hvorved der for så vidt angår en arbejdstager, der dels har været fuldtidsbeskæftiget, dels deltidsbeskæftiget, ikke benyttes en periodeopdelte tilgang (f.eks. enkelte kalenderår), men hvorefter der beregnes en fælles</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	13.07.17

	<p>beskæftigelsesgrad for hele ansættelsesforholdet og først lader den tvedelte pensionsberegningsformel finde anvendelse på den gennemsnitsløn, der herved fremkommer? 2.Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i artikel 21 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som konkret har fundet udtryk i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, særligt artikel 1, 2 og 6, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis angående en erhvervstilknyttet pensionsordning, der størrelsesmæssigt afhænger af forholdet mellem anciennitet ved ansættelsesforholdets begyndelse og opnåelse af den legale pensionsalder i henhold til den lovbestemte pensionsforsikring (pro rata-beregning i henhold til pro rata temporis-princippet), og i hvilken forbindelse der fastsættes et loft over det antal tjenesteår, der kan medregnes, hvilket bevirker, at arbejdstagere, som optjente deres anciennitet i en ung alder, opnår en lavere arbejdsmarkedspension end medarbejdere, der optjente deres anciennitet i en højere alder, uanset at begge medarbejdere har samme anciennitet?</p>			
C-368/16	<p>Assens Havn (sag forelagt af Højesteret) Sagen vedrører: Skal artikel 13, nr. 5, jf. artikel 14, nr. 2, litra a, i Domsforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) fortolkes således, at en skadelidt, der efter national ret har hjemmel til at anlægge sag direkte mod skadevolders forsikringsselskab, er bundet af en aftale om værneting, som forsikringsgiver og forsikringstager gyldigt har indgået efter Domsforordningens artikel 13, nr. 5, jf. artikel 14, nr. 2, litra a?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	13.07.17